

DJURGÅRDAREN

N:o 10. 1920.

Ägare: *DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.*
 Ansvarig utgivare: *J. C. N. af KLERCKER.*
 Redaktör: *ERIC AHLSTRÖM, Skårsåtra.*
 Riks- och Allm. Telefon: Skårsåtra 41 (samtrafik).

12:te årgången.

HÖSTFEST

med

PRISUTDELNING

för

samtliga under år 1920 hållna tävlingar

äger rum

lördagen den 6 november kl. 7 e. m.

å

Strands stora festvåning

PROGRAM:

Kl. 7 e. m. Prisutdelning.

Kl. 8,30 e. m. Subskriberad supé till ett pris av Kr. 12.

Kl. 10 e. m. Dans, ev. med cabaret.

Idrottssektionen

inbjuder föreningens alla medlemmar till orienteringstävling den 31 Oktober. Tävlingen går i fyra klasser bland vilka dock den allra yngsta, på grund av tävlingens krävande natur, icke kunnat komma ifråga. Intresserade — och det hoppas sektionen att alla äro — torde ha ögonen med sig i dags- och fackpressen.

Sällskapet Gamla Djurgårdare

samlas till en liten pratstund på Gillet Måndagen den 1 Nov. kl. 8 e. m.

BILJETTER:

tillhandahållas hos C. Wilhelmsson å expeditionen samt hos Ö. S. och sektionsstyrelsemedlemmar.

Sommaren är över.

Och det må sägas med ens, att den varit en uppfriskande tid för våra idrotter, ty den har fört in nytt, ungdomligt liv.

»Djurgården behöver glädjeämnen» lät det pessimistiskt för bara ett år sedan.

Vilka äro då bättre till att ge oss denna glädje än ungdomarna. I rikligt mått har oss också beskärts denna tillfredsställelse att få se de yngsta sluta upp omkring vårt gamla namn, och det kan inte vara någon annan orsak än tillskottet av detta varma, friska blod, som framtiden kommer att ge 1920 omdömet att vara det grundläggande året till Djurgårdens bästa period.

Må då alla se till att här ingenting må förfaras. Det material, som vi fått att bilda till idrottsmän, måste tillses och ansas; ynglingarna måste läras och ledas, mest och bäst genom exemplet.

Exemplet!

Där ligger de äldres ansvar. Det du ger inte att magsurt hacka på strunt, att obehärskat och fränt ta heder av kamraterna, som arbeta efter måttet av sina krafter, att bakslugt och tisslande undergräva den kraft, som varit Djurgårdens trollformel genom de 30 åren, nämligen sammanhållningen och enigheten.

Nej! Håll kamratens namn i helgd, släng inte hans arbete fram till bespottelse, hjälp till att reda upp i stället, om det brister i någon punkt och sök framför allt och alltid att genom egen vandel framstå som ett exempel.

Vår storartade frammarsch har fäst uppmärksamma ögon på oss. Man har konstaterat vår uppräckning och kommit att noga giva akt på hur vi komma att sköta oss.

Alltså måste vi även se till vårt uppträdande utåt. Låt då folk icke få den uppfattningen att medlemmarna i Djurgården nog hålla ihop, men gärna även hacka på varandra och inte uppskatta varandra men riva ner, vad som bygges upp. Utan låt folk få veta, att det finns ingenting mer än enighet, entusiasm och föreningstrohet inom Djurgården.

Och så tåga vi med entusiasm och kamplust in i en vintersäsong som vi hoppas blir vår största hittills.

A l a.

Fotboll

Vi hoppas att A-laget så här dags har det ena mästerskapet, det stora, klart; och hemma förstas. Samt att juniorerna klarat sitt, eller åtminstone fallit med ära.

Utrymmet är litet den här gången och jag har bara fått plats med ett par rader om de äldsta och yngsta. För att i novembernumret ta A-lagets uppgörelse med de båda mästerskapen längre och allvarligare.

Juniorlaget—Linnéas juniorer 3—2.

Traneberg 3/10.

Linnéa hade namn om sig att vara ett farligt lag, åtminstone ute på sin egen plan. Men Linnéapojkarna visade, att de kunna spela boll, även om det inte är på deras mammas gata. Alltnog, det var på håret, att de hade lyckats klå våra pojkar, vilka först i matchens senare del, då nederlaget vinkade, satte i för fullt och lyckades rädda de två poängen.

Linnéa vann lottdragningen och ställde Djurgården mot solen och den rätt starka vinden. Linnéapojkarna satte upp en fruktansvärd fart, som tycktes ta loven av våra pojkar alldeles. Hörnorna avlöste varandra raskt vid båda målen och vid den femte satte Linnéas vänster inner bollen i mål. Linnéa ledde och bestämde fortfarande farten. Djurgården gjorde dock flera vackra anfall mot Linnéa-gluggen, men i regel förstördes dessa av off-side. Halvtid fortfarande 1—0.

Andra halvtid började som den första. Linnéa satte upp samma fart och lyckades ånyo få bollen bakom Andersson. 2—0. Brrr! Efter det målet blev det emellertid som att vända om en hand. Djurgården började inse hela vidden av den fara det löpte och satte upp en fart, som totalt gjorde slut på Linnéa. Målen tycktes dock vänta på sig. Varje man slet som aldrig förr och man började förstå att någonting måste hända. Så började det äntligen ljusna. Öijermark i:or satte en frispark utom räckhåll för målvakten och en stund senare kvitterade Sture Nilsson med ett hårt skott, som

målvakten visserligen hade fingrarna på, men ej förmådde stoppa. Nu var det utjämnat och man kände sig tacksam för det, men nog borde väl pojkarna kunna pillra in kulan en gång till, när de lågo över så kolossalt. Lagerstedt, som hela matchen spelat utmärkt, rundade gång på gång Linnéas fasta försvar, eller rättare sagt högerbacken och fick in flera bra bollar, men därvid blev det. Agge gjorde dock till slut slag i saken genom att skjuta genom klungan i mål och Neumann hjälpte till att få den så långt in som möjligt. Rohde hade strax efteråt ett fint skott i stolpen och en hands inom Linnéas straffområde blev ostraffad.

N i w d e.

Juniorlaget—Olympias juniorer 5—0.

Traneberg 10/10.

Djurgården hade vidtagit en del förändringar sedan sist. Wedelin hade fått ersätta Georg Nilsson och Nordberg, som tillfrisknat, hade ryckt in som högerytter igen. Laget blev härigenom betydligt starkare, vilket nog också behövs med tanke på Aikåmatchen om fjorton dagar. Olympia ställde upp med ett ganska brokigt lag. Där fanns Mariebergare och Rålambshovare, en till och med som var för gammal, påstods det, så att någon förlust kunde det ju under sådana förhållanden ej bli tal om. Alla deras spelare hade inte heller vaknat till kl. 10, så när domaren blåste till spel, kunde de nätt och jämnt få ut 8 st. Så småningom blevo de dock tio, den elvte kom aldrig. Det blev genast tydligt att Djurgården skulle vinna och det gällde endast att få en bra målkvot. Nu gjorde pojkarna visserligen fem mål, men borde åtminstone gjort femton, ty det haglade skott både i stolpar och ribbor, men mellan dessa hittade bollen endast fem gånger. Olympias duktiga målvakt var också en bidragande orsak till att inte nederlaget blev större för dem.

Djurgården gick genast från avspark ner mot Olympiamålet och forwards skickade iväg några trevare, som målvakten inte hade större besvär av. Djurgården sög sig fast därnere och på en passning från vänster sköt Agge ett synnerligen hårt och flott skott upp i nätet. Detta var matchens vackraste skott och målvakten hade ingen chans att klara. Agge upprepade om en stund manövern med ett liknande mål och vid halvtidens slut var det fortfarande 2—0.

Andra halvtid voro Djurgården lika överlägsna som i den första. Sture Nilsson, som matchen igenom skjutit friskt, men fått alla sina skott på sidan, gjorde med kort mellanrum två mål, det ena på rätt långt håll alldeles invid vänstra stolpen, det andra slog i stolpen och stud-

ARTIKLAR

för

Vinter- & Sommar-
sport, Boxning,
Gymnastik m. m.

A. WEIMARKS
SPORTMAGASIN

3 Storkyrkobrinken 3.

sade in. Djurgården fick så en straffspark för grov hands på en Olympiaback, men Ivar, som annars alltid brukar sätta dit dom, missade nu och sköt den rätt på målvakten. Heumann gjorde strax före full tid det femte målet och Djurgården äro med denna seger färdiga att möta Aikå om juniormästerskapet i fotboll för 1920.

N i w d e.

Oldboyslaget.

Upsala oldboysklubbs dyrbara vandringspokal, som vi, trots en del motgångar, trodde att våra boys skulle ta, blev ett nästan oförtjänt byte för det flera gånger besegrade Västermalmslaget.

Efter de i förra numret omnämnda segrarna över Upsala och Västermalm kom nederlaget i Upsala den 3 okt. som en synnerligen oangenäm överraskning, icke minst för laget, som faktiskt dominerade hela matchen och säkert även vunnit en vacker seger, om ej domaren annorlunda bestämt. Nu vann Upsala med 2 mål mot 1, fastän de nog betacka sig för flera så litet ärorika segrar, liksom djurgårdarna för framtiden undanbedja sig herr Plejels domarskap.

Nederlagets bitterhet måste emellertid nedsköljas med en tröstebägare, men trots »Stads» gästfrihet och bågarens djup kvarsitter ännu den bittra smaken, vilket ej bör förundra, då oavgjort spel hade förskaffat oss den vinnande poängen.

Hammarby, som först fick stryk i en vänskapsmatch, skänkte oss nämligen sedan utan spel 2 poäng, varigenom vår poängställning blev lika med Västermalmarna. Den avgörande matchen mot detta lag som sålunda blev följden, spelades på Råsunda den 17 okt. i snöyra omväxlande med halv storm; alltså ett veritabelt djurgårdsväder. Det är ej heller tu tal om att våra oldboys spelade bra och varit förtjänta av att vinna, men Västermalmarnas målvakt arbetade i internationell stil, varemot Grönskog, som hade mindre att göra och därför stelnade till i den kalla väderleken, släppte in relativt lätta bollar. Slutresultatet blev att vi förlorade med 2 mål mot 3 och därmed pokalen, som efter matchen med några erkännamma ord av Upsala Oldboysklubbs ordförande, herr Ernst Wallén, till de i serien deltagande lagen överlämnades till Västermalmarna.

Några ord särskilt fordrar vännen »Skutis», som skötte sig förtjänstfullt i ett par matcher, men i den sista och avgörande, trots givet löfte, alldeles uteblev. Ansvarskänslan såväl för eget ord som gentemot laget fordrar åtminstone att om förhinder uppstår, underrättelse lämnas därom, så att annan reserv hinners anmodas.

H. A.

Allm. Idrott

Den allmänna idrottssäsongen kan nu betraktas som avslutad. De resultat, som under året uppnått såväl kvalitativt som kvantitativt, visa, att Djurgårdens allmänna idrott står inför en vändpunkt. Representationen utåt har visserligen icke lämnat några djupare märken efter sig. Däremot har intresset för våra egna tävlingar betydligt ökat. Som bevis härför står det faktum, att över 70 medlemmar deltagit i årets tävlingar. I andra tävlingar har blott ett fåtal representerat Djurgårdens färger. Den mest framgångsrike har utan tvivel som vanligt varit Wählin, vår ende Antwerpen-deltagare. Han har tävlat i Malmö, Upsala och annorstädes, men hans största framgång är marathonsegern vid årets sista tävling om Södermalms I. K:s vandringspris. Rulle tänkte ett slag på att lägga upp nu, men ungdomarnas entusiasm och intresse kommo hans tankar att ändra sig. Men när han blivit tillräckligt fet och lagt skorna på hyllan, skall hans marathonkumpan, Erik Eriksson, föra djurgårdsfärgerna med den äran. Ty han är ung och har framtiden för sig. Eriksson har varit den mest flitige deltagaren på tävlingar. Han löper kraftigt och nästan hur länge som helst. Snabbheten kommer med åren. En annan ungdom, W. Pettersson, har även debuterat som marathonlöpare. Han är i fullständig saknad av stil, men som kraft och energi finnas, kunna vi räkna även på honom under kommande år.

Om terränglöparna har förut ordats. Vid Sleipners deltog flera old boys med S. S. Carlsson och Sundholm som resp. 5 och 7 män, och andra lagpris till föreningen.

Nils Nilsson har icke gjort de framsteg man väntat av honom, och tvenne tredje pris äro de enda synliga vittnesbörden på deltagande utanför D. I. F. Det ena var vid Ringens tävling den 2 sept., 3,000 m. för juniorer på 9,34,2 m. och den 11 sept. vid Trustens handikaplopp på 1,500 m. Lindblad och Wedelin deltog i inomhustävlingarna i våras. Den förra erövrade standardmedalj i stående höjd vid svenska mästerskapet och Wedelin lade beslag på en sådan i grenhopp vid distriktets mästerskapstävling.

I juniormästerskapen den 15 aug. deltog flera djurgårdare, men den ende framgångsrike var Fred Skoglund, som blev tredje man i diskuskastning och stavhopp och fjärde i höjdhopp.

De uppnådda resultaten ha icke varit

nämnvärt märkliga, men de kunna betraktas som genomgående goda. Våra nya medaljbestämmelser ha givetvis i hög grad bidragit till att egga tävlingslusten, och ganska betecknande är, att ej mindre än ett 70-tal villkorsmedaljer erövrats. Nya bestämmelser uppställdes för tävling om seriebägarna, som dock icke visat sig begärliga. Intet prov har anmälts.

Det mest glädjande beviset på föresatsen att föra fram Djurgårdens allmänna idrott är arbetet inom ungdoms-avdelningen. Det är den rätta början, och den skall visa sig mest givande i längden. Vid Idrottsringens tävlingar ha stafettlöpningar för ungdomslag förekommit, och vid deltagande häri ha våra pojkar visat ej blott förmåga och intresse, utan vad som är lika nödvändigt — entusiasm och traktan att hedra våra djurgårdsska färger.

För deltagandet i Aspudentävlingarna har redogjorts i förra numret. Sedan en del år tillbaka har varje höst arrangerats samtävlingar mellan de föreningar, som haft de bästa ungdoms-avdelningarna. Hellas, Matteuspojkarna, Göta och Kronoberg deltog förra året. I höst kunde den sistnämnda klubben ej ställa upp, varför Djurgården tacksamt emottog erbjudandet att ingå som fjärde förening.

Tävlingarna ägde rum den 25 och 26 september på Östermalms idrottsplats med i det närmaste ett tjugotal deltagare från D. I. F. I löpningarna voro chanserna för våra representanter ganska små mot M. P:s och Hellas' sprinters, men stafettloppet visade, att vi även äro att räkna med. D. I. F:s lag I kom på fjärde plats och andra laget på sjätte. Bäst i löpningarna var Lagerstedt, 5 på 1,500 m., 4,51,1 m. Hoppen lämnade bättre resultat. Wedelin var tredje i längdhopp på 5,53 m. med Pihl som femte på 5,49 m. Den senare vann höjdhoppet på 165 cm., där Huldt och Lindberg kommo på femte och sjätte platserna med resp. 155 och 150 cm. Trestegshoppet avgjorde en Hellasyngling till sin förmån på 12,69 m. med Pihl tvåa på 12,63 m. Pihl fick ett utmärkt hopp på 13,21, som dock ogillades på grund av övertramp. Wedelins stavhopp på 250 cm. är bra, men räckte blott till femte placering. Kulstötningen såg Huldt som segrare på 10,83 m. Ivar Andersson, som vi väntat mera av, blev endast femte både i kulstötning och diskuskastning med resp. 10,60 och 30,90 m.

Vårt första deltagande i samtävlingarna kan utan tvekan betecknas som gynnansamt. Slutpoängen för de deltagande föreningarna var: Hellas 119,5, M. P. 74, D. I. F. 45 och Göta 25,5.

Då vi nu låtit händelserna hastigt passera revy, kan man icke undgå att märka, att vår allmänna idrott står inför en uppyckning, som till och med följes med intresse utom egna kretsar.

BOXNING

Öppet 8—11 f. m. och 5—8 e. m.

A. WEIMARKS INSTITUT

STORKYRKOBRINKEN 3

ALLM. TEL. 11917.

JIU-JITSU

Andra tider efter överenskom.

Löparbana på Traneberg?

Se där en fråga, som varit aktuell alltifrån Tranebergsparkens tillkomst, men ännu väntar på sin lösning. Och vänta få vi, om vi ej taga saken i egna händer, ty föreningens ekonomi tillåter nog ej ännu på några år anläggandet av en dyrbar kolstybbsbana.

En bana, om också av anspråkslösaste slag, är emellertid av vitalaste betydelse ej endast för våra löpare, utan även för bollspelare, boxare, brottare och skidåkare, ty utan konditionsträning genom löpning, som är nödvändig för alla idrotter, kunna vi icke nå vår högsta form och följaktligen aldrig visa, vad vi verkligen duga till. Ett försvinnande fåtal sköta kanske sin träning på Östermalms idrottsplats, men för den stora massan av föreningens medlemmar är olustkänslan att springa tillsammans med okända storheter starkare än behovet av träning, varför denna inskränkes till ett minimum. Så får det ej förtgå längre, om vi ej vilja bli överflyglade av föreningar, som mer rationellt kunna bedriva sin träning.

Därför framfördes också vid senaste sammanträdet ett förslag, som vann de närvarandes erkännande, och som går ut på, att varje djurgårdare offrar ett

par timmar någon lämplig söndagsförmiddag och tillsammans med kamrater hjälper till att taga bort en några meter bred torvrensa runt bollplanen.

När detta läses är arbetet redan påbörjat av dem, som anmälde sig vid sammanträdet, men solidariteten mellan föreningens medlemmar fordrar att alla hjälpa till. Om så sker blir det endast några kvadratfot på var och en, ty hela yttinnehållet av den torvrensa som skall bort utgör endast c:a 500 kvm.

Och som vi vet var det ej mer än ett dagsverke för några potatisodlare under kristiden. Därför vore det strunt om ej vår stora förening skulle kunna till våren hinna med, vad några få kunna göra på en dag. Vi måste visa, att vi både kunna och vilja offra några spadtag till vår förening och idrottsplatsens bästa.

Einar Olson och Harald Andrén mottaga anmälningar från arbetsvilliga och telefonnumren äro till den förra Allm. 128 23 och till den senare Allm. 28 28 eller Riks 207 12 samt efter kl. 6 e. m. Stocksund 3 13 såväl på riks som allmänna. Ivar Friberg, som är en erfaren ingenjör på arbeten av detta slag, biträder med sin sakkunskap och »Lucka» svarar för det goda humöret, vari han säkerligen får hjälp av många andra. Det hela blir således endast en ny form av kamratmöten, som förenar nyttan med

nöjet. Ja, nu hoppas vi att ingen sviker, ty de som göra det få skylta som osolidariska kamrater, ty deras namn nämnas icke, till skillnad från de solidariska, som komma att hedrande omnämnas i våra spalter. Lappen.

Allmänna sammanträdet,

som under ganska stor tillslutning hölls den 15 oktober, utsåg till föreningens representanter vid de olika, för oss djurgårdare tillgängliga årsmötena:

- i Atletikförb.: H. Östher.
- » Boxningsförb.: O. Donald.
- » Fotbollsforb.: K. Gustafsson.
- » Simförbundet: G. Johansson.
- » Skidförbundet: E. Olsson.
- » Velocipedförb.: W. Borgström.

I övriga förekommande frågor gjordes följande beslut eller uttalanden:

att frågan om årsavgiftens höjning skulle bli föremål för nytt sammanträde;

att till Sv. Fotbollsforbundets årsmöte motionera om ändrade bestämmelser för juniors deltagande i seniormatcher, om ändrade bestämmelser betr. utdelningen (av inkomstmedel) i tävlingen om svenska mästerskapet, om förbud för förbundet att anordna andra matcher än federations- och sv. seriematcher samt tävling om svenska mästerskapet, etc.

Några betraktelser om idrott på svensk och utländsk botten.

Det var efter Carpentiers seger över Becket. Det var i Paris och de sutto vid kaffet och likören, en engelsk miss, en fransk monsieur och herr Pettersson från Stockholm. Samtalet rörde sig om Carpentiers förestående bröllop, vad skulle man annars ha talat om? Den unga engelskan yttrade plötsligt:

— Vad ha ni egentligen för champions däruppe i Sverige förutom edra skid- och skridskoåkare? Ni lära ju tycka mycket om sport, men aldrig har jag hört talas om några svenska champions of the world, varken i tennis, golf eller boxning.

Herr Pettersson höll på att svara »gudskelov», men kom med detsamma att tänka på att detta skulle djupt hava sårat den unga flickan, som förresten var ganska söt.

— Ja, inföll hans franske vän, vad ha ni egentligen för ena som ni kunna ställa upp bredvid Carpentier, Vermeulen och mademoiselle Lenglen? Det enda ni ha är gymnaster, men er gymnastik är så förbannat tråkig.

Här gällde det att inte ge sig och herr Pettersson beslutade att göra sitt bästa.

— Min nådiga, började han vändande sig till den engelska missen, ni är en stor nation även på idrottens område, kanske ännu den största. Det var ni, som först insåg betydelsen av sport och idrott, det är ni, som upfunnit de flesta spel och stiftat regler för dem. Men det är inte er största förtjänst. Vad vi mest beundra hos er, är den kärlek till fri-

luftsliv, som genomgår hela den engelska nationen, både gammal och ung. Ni är ju ett »magert» släkte, och kanske detta till en del förklarar, varför gamla herrar och damer äro lika förtjusta i sport som de unga. Hemma hos oss finns nog intresset kvar, även sedan fetma och en uppnådd högre social ställning lägga oöverstigliga hinder i vägen att röra sig mer än nödvändigt. Intresset visar man då genom att skänka prispokaler och sitta i kommittéer. Nej, det är en fröjd för ögat att se en vithårig engelsman ta del i cricketspelet med en gosses entusiasm och spänstighet. Ni engelsmän förstå att idrotta för idrottens egen skull, ni inse, att den behövs som rekreation, som botemedel mot den trötthet det dagliga släpet för med sig.

— Ni smickrar, inföll den unga engelskan, att ni var så artig, hade jag då aldrig haft en aning om.

— Kära ni, svarade herr Pettersson, jag har tyvärr ännu inte talat slut. Då jag gjort det, är jag rädd för att ni kommer med ett motsatt påstående. Allt har sin baksida. Ni engelsmän äro i mångt och mycket kända för er konservatism. Ni äro rädda för reformer. Då jag nyss sa, att kärleken till idrott genomsyrar hela den engelska nationen, borde jag ha gjort en reservation. Hos er är det bland över- och medelklassen som idrotten blomstrar, edra arbetare hålla sig sorgligt nog borta från aktiv idrott. Det är nära nog ett motsatt förhållande hemma hos mig. Arbetarna utgöra flertalet i samhället, och de behöva idrotten i minst lika hög grad som vi andra. Men det är vi andra, som skola föra arbetarna in i idrotten, vi som ha pengar och som haft lyckan att få högre bildning. Sådant förpliktar.

— Arbetarna vill inte ha något att

göra med »the upper classes», vi ha nog försökt i England, men arbetarna titta hellre på vid matcher och tävlingar.

— Ja, klasskillnaden är stor hos er, kanske större än i något annat land. Men jag tror inte att detta är utslutande arbetarnas fel. Ingenting är så bra, att det inte behöver förbättras. Vi leva ännu i idrottens utvecklingskede. Ännu är det i alla länder blott ett fåtal, som utöva idrott, trots att de flesta erkänna idrottens stora betydelse som en kulturfaktor.

— Très bien, mycket bra, inföll fransmannen med ett belåtet småleende, tänk bara på Frankrikes upprykning bland idrottsnationerna, vi ha Carpentier och Lenglen.

— Monsieur, sade herr Pettersson med en bugning, jag uppskattar till fullo Frankrikes stora ansträngningar att utveckla inom sig en organiserad idrottsrörelse, det finns ingen nation i världen, som för närvarande arbetar mera än ni för att höja det allmänna intresset för fysisk fostran. Men det är inte antalet av champions, som bestämmer ett lands fysiska nivå. Ni äro ännu nybörjare på de flesta idrottssområden. Och en nybörjare överdriver ofta. Han tror, att han på några veckor skall nå resultat jämförbara med vad hans läromästare behövt år för att uppnå. Då detta inte går, förlorar han ofta tålmodet förklarar, att han inte passar för den eller den grenen. Ute på er militära idrottsskola vid Joinville har det under ett år försökts ett flertal gymnastiksystem, men man har förkastat dem alla. För närvarande användes ett system, som är ganska skrattretande. Och så en annan sak, som gör mig ledsen. Paris är en härlig stad, vi svenskar trivs alltid här, men vi sakna vatten.

att med »egna» krafter igångsätta en omläggning av t. v. löparebanan på Traneberg.

Sammanträdet blev långvarigt, men präglades av god stämning, trots att den friska luften då och då uppblandades med ökad Strandvägs-odör av märket: Per Uhlström och Spionkvist.

Nedanstående medlemmar

torde omedelbart sätta sig i förbindelse med expeditionshavande (tisdagar och torsdagar $\frac{1}{2}$ 8—9 e. m.) i och för avhämmande av gamla priser i nedanstående idrotter:

Allm. idrott: A. Berglund, C. Jahnzon, K. Lindroth och S. Mattson.

Brottning: E. Titus.

Fotboll: S. Ekblom, I. Friberg, B. Hellner, E. Hjärne, A. Landgren, B. Lundin, Nils Nilsson, C. Sandström, E. Stålbom, G. Wallenström, E. Wikander, R. Wisnell.

Skidor: G. Blomberg, O. Bomgren, H. Eriksson, E. Ljungdahl, C. Lundgren, Gust. Pettersson, Albin Sandström, E. Schumann, H. Svedberg, B. Tandberg, G. Tandberg, O. Tandberg, A. Wetterlind.

Skidlöparmärke: G. Olander.

Skytte: F. Backman, T. Bjursten, A. Bohlin, G. Gustafson, N. A. Hedjers-

son, J. Kragsterman, L. Lagerlöf, A. Mårtensson, B. Nylund, J. Rudoff, N. Schullström, R. Stahre.

Tennis: H. Andrén, M. Hartvig, N. N. Ljungdahl, A. Millner.

En pristagare till

hade vi med i Antwerpen av djurgårdstam. Det var gamle Leon Lagerlöf, vars prestationer — ett bidrag till ett svenskt andra lagpris (miniatyrgevär) och ett bidrag till ett dito tredje (300 m.) i skjutning — naturligtvis inte, på sitt område, är sämre än några andra. Vi bringa även honom ett hjärtligt: gratuleras.

En ny medarbetare

ha vi nöjet att hälsa välkommen i spalterna f. o. m. detta nummer. Under signaturen A. J. W. döljer sig, som nog de flesta förstått, ingen mindre än vår Paris-djurgårdare, Wetterlind, Åke. Redaktören är alldeles utmärkt belåten över detta tillskott till den fåtaliga medarbetarstab, och säkerligen måste även medlemmarna dela denna tillfredsställelse efter bekantskap med den välskrivna och framför allt, innehållsrika artikeln. I förbifarten skall även O. B. ha ett tack för påstötningen hos vännen Åke.

Höstfesten

lördagen den 6 november torde ha de allra största förutsättningar att bli mycket trevligt.

Vi disponera Strands hela festvåning!! Först blir prisutdelningen. Den börjar kl. 7 precis. Alla uppmanas härmed att hålla klockslaget, ty till att fördela den kolossalt stora samlingen pris torde åtgå minst en timme, och supén skall börja avätas kl. $\frac{1}{2}$ 9.

Supén ja! Det vore väl idealiskt om vi kunde bänka oss så många som möjligt däruppe, för att verkligen kunna vara tillsammans!! Priset är kanske högt för en del, men torde inte vara oöverstigligt.

Tolv (12) kronor omfattar sandwiches, varmrätt, dessert, dricka och dricks-pengar. Samt taffelmusik av Tranebergskapellet. Och dans till långt in på natten. Eventuellt räcka pengarna även till en liten improviserad cabaret — om Rolf är i sta'n, så kanske.... — men framför allt ge de medlemmarna tillfälle till att vara tillsammans.

Allt som allt: roligt blir det, och så sällan som det händer, att vi slå på så här stort, så är det inte för mycket begärt att få se ett par, tre hundra medlemmar däruppe.

Wilhelmsson säljer (och utlämnar till försäljning) på expeditionen biljetter i parti och minut.

— Vad säger ni, utropade fransmannen förvånad, Seine flyter ju genom hela stan.

— Jag försökte en gång att bada i Seine, återtog herr Pettersson, men vattnet påminde mycket om det i Ulf-sundasjön utanför Stockholm. Jag trodde att dusch var ett franskt ord, men jag har inte sett någon sådan under det år jag haft nöjet att vara er gäst. Simhall lär det finnas en i Paris, men jag har aldrig hittat dit. Och det lär vara på hygien, som idrotten skall byggas.

— Ni kanske har rätt, svarade monsieur, men ni yttrade er nyss en smula värdslöst om vår store Georges och den fenomenala mademoiselle Lenglen.

— Jag ber om ursäkt, men den förklaring jag måste ge, för oss in på ett delikat ämne: professionalismen.

— Men min herre, mademoiselle Lenglen är inte professionell!

— Nej naturligtvis inte. Inte precis. Ånej, hon spelar nog inte för pengar, men jag undrar om inte gaget utbetalas in natura. Vad Carpentier beträffar så är han naturligtvis en framstående man i sitt yrke, men jag hyser inte mera intresse för honom, än för vilken cirkusartist som helst. Där ligger skillnaden, den professionelle idrottsmannen är icke en idrottsman, han är en yrkesakrobat, vars skicklighet blivit hans förvärvskälla. Mademoiselle Lenglen och de flesta internationella idrottsberömdheter stå på gränsen till professionalism. Idrotten har blivit huvudsaken i deras liv, och de ha glömt, att idrotten skall vara ett nöje och ett rekreationsmedel.

— Well, sade engelskan, de kanske inse, att de förtjäna sitt levebröd bättre genom sin idrottsliga skicklighet än genom sitt gamla yrke. Den professionella

idrotten är ett yrke så gott som många andra.

— Däruti har ni alldeles rätt, medgav herr Pettersson, jag tycker också om att gå på cirkus, men vad jag vill framhålla är, att faran just nu är stor, att den idrottsliga konkurrensen nationerna emellan kommer att frambringa en mer eller mindre utpräglad amatör-professionalism. Man »upptäcker» en förmåga, man skaffar honom en »sysselsättning», som ger honom tillfälle att i lugn och ro sköta sin träning. Han tävlar, vinner, kommer in i tidningarna och beundras av halva världen. Kanske håller han sig på toppen i fem år, men konkurrensen blir hårdare med varje år som går, och till slut måste han »lägga upp». Vad är han sedan, om han under sina tävlingsår förblivit amatör? Han kan endast idrotta, det yrke han lärde vid unga år, har han kanske glömt bort. Det blir att börja från början igen.

— Ni svartmålar nog, sade fransmannen, men förhåller det sig verkligen så med edra idrottsstjärnor däruppe i Norden?

— Neej, drog herr Pettersson, det gör det nog ännu inte, men faran finns där. Förresten är ert uttryck idrottsstjärnor ganska lyckat, det påminner så mycket om biograf.

— Men säg mig, Mr. Petterson, insköt missen, vad är er åsikt om den framtida idrotten, och på det engelska folkets vägnar skulle jag rysligt gärna vilja ta del av edra reformatoriska idéer.

Herr Petterson sken upp. — Kära ni, sade han, dessa båda frågor äro så intressanta, att ett svar på dem skulle bli alla för vidlyftigt. Men jag hoppas förfärligt mycket. För att idrotten skall bli va mans egendom, ja förlåt, varje

kvinnas också förstås, fordras att den införes som obligatoriskt ämne i alla skolor. Detta är huvudvillkoret.

— Men ni ha ju redan er famösa gymnastik, pikade fransmannen.

— Det stämmer. På gymnastiken skall idrotten byggas. Idrotten är tillämpad gymnastik. Specialisera er aldrig på någon viss idrottsgren i tron att ni genom att uteslutande ägna er åt en gren skall nå förstklassiga resultat. Försök litet av varje. Det är nyttigast och roligast, ty människan älskar omväxling. Vi skola giva våra barn en rätt uppfattning av begreppet idrott. De skola leka mera och gymnastisera mindre, vara mera ute i fria luften än i den dammiga gymnastiksalen. Och de skola läras att idrottens ändamål icke är att slå rekord och att få sitt namn i tidningen.

— Men, mon chère, ni måste väl ändå erkänna att boxningen är idrotternas idrott.

— Ja, här vet jag att min åsikt divergerar med både fransmäns och engelsmäns, och sannolikt med en stor del av mina landsmän. En pojke skall lära sig att boxas, han skall kunna försvara sig om det behövs, men att bedriva boxning som idrott är rätt. Och se bara på publiken vid en boxningsmatch här i Paris, frackklädda herrar och damer i stor toalet, som trängas runt pisten, och uppe på den ett par flåsande, halvnakna män, som försöka slå varandra till marken. En sådan publik visar bevis på dålig smak och låg kultur.

— Ni överdriver allt bra mycket i vad ni säger, skratade den unga engelskan.

— Kanske, medgav herr Petterson, men då man vill säga sin mening och få folk att minnas den, skadar det inte med överdrifter.

Å. J. W.

Velocipeder

äro eleganta,
solida och
lättagående

HUSQVARNA
Generaldepôt
STOCKHOLM

DJURGÅRDARE!

Samla Edra

IDROTTS-FOTOGRAFIER

HERZOGS AMATÖRALBUM

Försäljas i varje välsorterad Bok- och
Pappershandel eller Fotografiskt magasin.

FRANS SVANSTRÖM & Co.
PAPPERSHANDELSAKTIEBOLAG

Detaljaffärer

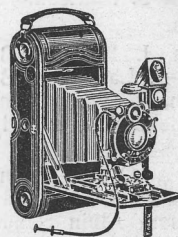
Myntgatan 1 Drottninggatan 6

Norrmalmstorg 1 Södermalmstorg 8

Jakobstorg Handtverkareg. 8.

Rit- & Skrivmaterial

**IDROTTS-
MANNEN**

**KÖPER SIN
KAMERA**

OCH ÖVRIGA UTRUSTNING, SAMT LÅTER
FRAMKALLA, KOPIERA OCH FÖRSTORA
SINA BILDER HOS

A.-B. Hasselblad-Scholander
HAMNGATAN 16.

LANGBORGS

5 Birger Jarlsgatan 5.

Förnämsta inköpskälla för all
slags förstklassig Sportmaterial

Gummiskor, Spikskor, Fotbollsskor.

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

MALMÖ, ESKILSTUNA,
SUNDSVALL, ÖREBRO,
SKÖVDE, KARLSHAMN,
JÖNKÖPING, UPPSALA,
GÖTEBORG.

VID MÅLET

för erhållande av förstklassiga Artiklar till
**SOMMARSPORT, BOXNING,
FISKE, JAKT och SKYTTE**

är Ni först då de inköpas hos

Mauritz Widforss' H.-A.-B.

— Kungl. Hovleverantör —

Klarabergsgat. 31, Drottninggat. 88, Götgat. 11

Fullständig uppsättning

av

Idrottsredskap & Fotbolltillbehör

hos

**Bröderna Sandströms
Sportaffär.**

BIRGER JARLSGATAN 23.

NÄRA STUREPLAN